

Bethlehem

Toen ik op een dag in Jeruzalem wandelde, kwam ik een vrouw tegen die met haar kerkelijke groep uit de Verenigde Staten het Heilige Land bezocht. Ik vroeg haar naar de plaatsen die zij bezocht had, en zij somde het gebruikelijke lijstje op. Toen ik haar vroeg of zij misschien ook een Palestijnse christen had gesproken, antwoordde zij snel: "Nee, nee, dit is een kerkelijke groep. Wij doen niet aan politiek."

Dit geeft te denken. In de ogen van sommige christenen word ik als broeder in Christus als een politiek verschijnsel gezien. Nergens anders op de wereld is de vermenging van politiek en religie zo dodelijk als in het Midden-Oosten, zoals recente gebeurtenissen ons pijnlijk hebben getoond. Er zijn mensen die de heilige geschriften en leerstellingen vervormen om zo geweld, bezetting en haat te rechtvaardigen en die proberen om politieke twistpunten te transformeren tot godsdienstoorlogen.

Maar misschien is het probleem niet zozeer dat we politiek en religie vermengen. Misschien zit het 'm in het soort chef-koks die we toestaan de leiding in de keuken over te nemen. Hun extremistische mengsel in zowel de politiek als in de godsdiensten kan dodelijk zijn.

Wij geloven dat het de hoogste tijd is voor de kerken en de godsdiensten om hun profetische stem te verheffen en om zich te verenigen in het opkomen voor gemeenschappelijke waarden van rechtvaardigheid, menselijke waardigheid en wederkerig respect voor alle mensen ongeacht hun geslacht, etnische afkomst of geloofsovertuiging.

Orde omkeren

Als Jezus vandaag de dag op aarde zou zijn, zou iemand hem kunnen zeggen zich verre te houden van politiek en zich te beperken tot de godsdienst. Maar Jezus zou dat niet begrijpen. Hij geloofde enkel en alleen in het liefhebben en dienen van de mensheid. Zijn mededogen en roeping dreven hem naar buiten, de straat op bij de mensen. Jezus gaf het rijk van God handen en voeten door de bestaande orde om te keren, door de armen en de vreedstichters te zegenen, door het juk van de onderdrukking te breken, en door ieder te laten delen in Gods zegeningen zoals de profeten vóór hem hadden gedaan.

Sommigen hebben kritiek op de Palestijnse kerken zoals de onze omdat wij te politiek zouden zijn. Voor mij is gerechtigheid niet alleen een politiek begrip maar ook een bijbels begrip. Het gaat weliswaar om een geestelijke strijd maar het komt voort uit een wereldwijd gevecht om mensen te bevrijden van de zonde van onderdrukking en bezetting. Dit vormt het wezen van de dienst der verzoening die Jezus ons bracht. Gerechtigheid is per definitie niet onpartijdig, maar staat aan de kant van wie lijden en onderdrukt worden, aan de kant van de zwakken en armen.

De Palestijnse kerk is geroepen om instrument voor de vrede te zijn, bemiddelaar van rechtvaardigheid, initiatiefnemer van de dialoog, verdediger van de mensenrechten en de menselijke waardigheid, en dienaar van verzoening. Wij blijven geloven dat de weg naar vrede in deze regio allereerst via Jeruzalem

loopt, omdat de Arabische en de moslimwereld dit conflict zien als een bewijs hoe de westerse wereld over haar denkt.

Het tot stand brengen van vrede in de regio zal niet afhangen van de vraag hoe krachtig het Westen is, of hoe machtig zijn militaire apparaat kan zijn. Het zal afhangen van de vraag of de machthebbers en de internationale gemeenschap een rechtvaardige situatie kunnen creëren met gebruikmaking van één maatstaf die geldt voor alle naties op de wereld.

Vliegende start

Wij geloven dat voor een rechtvaardige vrede een vredesconferentie nodig is om een vliegende start te maken met de volgende stappen:

- Steun aan een Palestijnse regering van nationale eenheid, met beëindiging van de politieke en financiële boycot van de Palestijnse Autoriteit;
- Gesprekken tussen Israël en het Palestijnse leiderschap, onder bemiddeling van het zogeheten Kwartet van Verenigde Naties, Europese Unie, Verenigde Staten en Rusland, versterkt door de Arabische Liga en landen die in de regio een sleutelpositie innemen, teneinde wederzijdse veiligheid te bevorderen en om een heropleving van de Palestijnse economie toe te staan.

- Gesprekken tussen het Palestijnse leiderschap en de Israëlische regering, gesteund door het Kwartet over de belangrijke politieke onderwerpen die het bereiken van een uiteindelijk slotakkoord in de weg staan. Gelijktijdige gesprekken van het Kwartet, versterkt met Israël, Syrië en Libanon om de uitgangspunten te bespreken voor akkoorden tussen Israël en Syrië en Israël en Libanon. Wij hebben duidelijk onze *status confessionis* gesteld: de bezetting van Palestina is een zonde tegen God en tegen de menselijkheid. De bezetting berooft mensen van hun rechten en waardigheid. Ze demoraliseert in de eerste plaats de bezette en vervolgens de bezetter. Het beëindigen van de bezetting betekent bevrijding van zowel de Palestijnen als de Israëli's van het kwaad van de bezetting, en doet hen beiden recht.

Verder hebben de kerken ook van zich laten horen in het veroordelen van alle geweldsspiralen en terrorisme - ongeacht wie de dader is - ook wanneer het zelfmoordaanslagen betreft, liquidaties, het doen van invallen en het vernietigen van huizen. Wij geloven dat alle menselijk leven heilig is en

wij dienen dat actief te beschermen.

Wij hebben nog steeds een tweestatenoplossing voor ogen: de staat Israël en de levensvatbare staat Palestina die, gescheiden door de bestandsgrenzen van 1967 met elkaar leven, in vrede, gelijkwaardig, rechtvaardig en in een proces van verzoening. Wij vragen om een oplossing voor het recht op terugkeer van de vluchtelingen, om een oplossing om een eind te maken aan de illegale nederzettingen en om een oplossing voor de gezamenlijke reservebronnen waaronder het water. Jeruzalem moet als heilige stad gedeeld worden door drie godsdiensten: de joodse, de christelijke en de islamitische en door twee volken: de Israëli's en de Palestijnen. Het moet de hoofdstad worden van zowel Israël als de toekomstige staat Palestina. Deze gemeenschappelijke band vormt een fundamenteel onderdeel van onze gedeelde identiteit als dragers van een duidelijke visie op een gedeelde toekomst, een leven naast elkaar en het verwerpen van elke exclusieve claim van

de ene godsdienst over de andere. Elke religie dient haar eigen identiteit te hebben en een eigen toegang tot onze heilige plaatsen en symbolen. Jeruzalem vormt het hart van dit kern conflict in het Midden-Oosten. Er zal nooit vrede zijn in het Midden-Oosten tenzij er een rechtvaardige vrede in Jeruzalem tot stand komt.

Wij zijn ervan overtuigd dat de veiligheid van Israël afhankelijk is van de vrijheid en het recht van de Palestijnen; en de vrijheid en het recht van de Palestijnen is afhankelijk van de veiligheid van Israël. Alleen wanneer wij deze symbiotische verhouding begrijpen zal een rechtvaardige vrede werkelijkheid worden. Wij willen dat de Palestijn God ziet in het gelaat van de Israëli, en dat de Israëli God ziet in het gelaat van de Palestijn. Alleen dan, wanneer wij de humaniteit van de ander accepteren, zullen wij de menselijke, burgerlijke, politieke, nationale en godsdienstige rechten van de ander erkennen. Alleen dan zal het Heilige Land het beloofde land van melk en honing worden voor zowel Palestijnen als Israëli's.

basis van gods
kunnen gaan b
terecht kunnen
cirkel.

Wij gematigde christen moeten ons zodanig uitspreken dat onze samenleving weet dat niet alle christenen in deze zieke theologie geloven. Het is tijd dat godsdienst een deel wordt van de oplossing in plaats van een deel van het probleem te zijn. Wij worden moe van de extremisten die elementen uit godsdiensten en hun heilige geschriften gebruiken om geweld, haat en fanatisme te rechtvaardigen. Alle mensen zijn geschapen naar het beeld van God en we moeten elkaar zien als gelijkwaardigen die respect verdienen.

Dit is een ingekorte versie van een lezing van Munib Younan op de Sabeel Conferentie 'the forgotten faithful'. Sabeel (weg in het Arabisch) is een bloeiend oecumenisch christen-Palestijns centrum voor bevrijdingstheologie in Jeruzalem.

